

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 23/15
Λουξεμβούργο, 26 Φεβρουαρίου 2015

Απόφαση στην υπόθεση C-43/14
ŠKO-ENERGO s.r.o. κατά Odvolací finanční ředitelství

Ο τσεχικός φόρος που επιβάλλεται στη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας είναι αντίθετος στο δίκαιο της Ένωσης, στο μέτρο που ο φόρος αυτός πλήττει τμήμα μεγαλύτερο του 10 % των εν λόγω δικαιωμάτων

Η οδηγία για την εμπορία δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου στην Ένωση¹ προβλέπει ότι κατά το διάστημα 2008-2012 τα κράτη μέλη κατανέμουν τουλάχιστον το 90 % των δικαιωμάτων δωρεάν.

Το 2011 και το 2012 η τσεχική νομοθεσία επέβαλε φόρο δωρεάς, ύψους 32%, επί της δωρεάν κτήσεως των δικαιωμάτων από τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας. Τα έσοδα από τον φόρο αυτό προορίζονταν να στηρίξουν τους φορείς εκμεταλλεύσεως φωτοβολταϊκών εγκαταστάσεων παραγωγής ηλιακής ενέργειας.

Η ŠKO-ENERGO, τσέχος παραγωγός ηλεκτρικής ενέργειας στον οποίο επιβλήθηκε ο εν λόγω φόρος, αμφισβητεί ενώπιον των τσεχικών δικαστηρίων ότι αυτή η φορολογική επιβάρυνση είναι σύμφωνη με την οδηγία. Το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο διοικητικό δικαστήριο της Τσεχικής Δημοκρατίας), το οποίο επελήφθη της διαφοράς κατόπιν ασκήσεως αναιρέσεως, ερωτά το Δικαστήριο αν ο φόρος αυτός είναι αντίθετος προς την οδηγία.

Στη σημερινή του απόφαση το Δικαστήριο υπενθυμίζει, καταρχάς, ότι λαμβανομένου υπόψη του ορίου του 10 % της κατανομής των δικαιωμάτων έναντι αμοιβής, η οδηγία αντιτίθεται τόσο στον άμεσο καθορισμό τιμής για την κατανομή δικαιωμάτων όσο και στην εκ των υστέρων επιβολή επιβαρύνσεως για την κατανομή αυτή. Επομένως, ο **επίμαχος φόρος**, που καταβάλλεται για την κατανομή δικαιωμάτων, **είναι αντίθετος προς την οδηγία** στο μέτρο που δεν τηρεί το όριο αυτό, κάτι που απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να κρίνει.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει, επίσης, ότι η επιβολή του φόρου αυτού δεν μπορεί να δικαιολογηθεί από τον σκοπό της δημιουργίας πρόσθετων εσόδων για ορισμένους παραγωγούς πράσινης ενέργειας. Πράγματι, ο σκοπός αυτός δεν περιλαμβάνεται στους σκοπούς που υπηρετεί η οδηγία.

Εξάλλου, ο σκοπός της οδηγίας να προστατεύσει ορισμένους κλάδους παραγωγής από μια απότομη απώλεια ανταγωνιστικότητας λόγω της δημιουργίας αγοράς δικαιωμάτων εκπομπής έχει ως συνέπεια το όριο του 10 % του πλήθους των δικαιωμάτων που μπορούν να κατανεμηθούν έναντι τιμήματος **να υπολογίζεται σε σχέση με τις επιχειρήσεις καθενός από τους οικείους κλάδους** και όχι σε σχέση με το σύνολο των δικαιωμάτων που κατανέμει το κράτος μέλος.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της

¹ Οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 275, σ. 32).

Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582